Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 074 van 16 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. BOYAERT**
Massenetlaan 2 bus 12
1190 VORST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 7 september 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2026 tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek om internationale bescherming.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BOYAERT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart van Palestijnse origine te zijn en te zijn geboren op (…) juli 1997.

1.2. Verzoeker dient op 25 september 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 9 juni 2025 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming, omdat verzoeker internationale bescherming geniet in Spanje. Bij arrest met nummer X van 12 februari 2026 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het hiertegen ingestelde beroep.

1.4. Verzoeker dient op 12 augustus 2026 een volgend verzoek om internationale bescherming in.

1.5. De commissaris-generaal neemt op 31 augustus 2026 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek om internationale bescherming. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

*"**B. Motivering***
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaart psychologische problemen en huidproblemen te hebben, maar u legt geen enkel attest hiervan neer, waardoor dit slechts een blote bewering is (Verklaring volgend verzoek, punt 13), U verklaart bovendien dat er geen elementen zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de asielprocedure kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ d.d 21 augustus 2026).
Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Na grondig onderzoek wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.
De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen onderzoekt in geval van een volgend verzoek op basis van artikel 55 van de Verordening (EU) 2024/1348 of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347, Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.
Gezien uw vorige verzoek werd afgewezen omdat een andere lidstaat reeds een internationale beschermingsstatus aan u heeft verleend, moeten de nieuwe elementen of feiten, gelet op wat voorafgaat, aldus verband houden met uw situatie in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend en van die aard zijn dat zij die de verdere toepassing van artikel 38, lid 1, c) Asielprocedureverordening (2024/1348) op uw specifieke omstandigheden verhinderen. Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Case Report d.d. 12/08/2026; Spaanse verblijfskaart en paspoort voorgelegd bij eerste verzoek) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Spanje. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.
In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e,a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82].
Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken.
Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn. In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend, Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen… Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan

toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem níet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" (Ibid, Ibrahim e.a, randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92]. Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [1bid., Ibrahim e,a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97

Met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van (terugkerende) begunstigden van internationale bescherming in Spanje is het Commissariaat-generaal van oordeel dat de landeninformatie in dit verband (Country Report: Spain, AIDA/ECRE, April 2026 and available on: https://asylumineurope,org/wp-content/uploads/2026/04/AIDA-ES2025Update.pdf) niet toelaat om te besluiten dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming er blootgesteld zal worden aan een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem verhindert om te voorzien in zijn basisbehoeften.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming In de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan

U toont niet aan dat u uw Spaanse verblijfskaart niet kan vernieuwen: U verklaart in uw huidige verzoek dat u er niet in slaagde uw Spaanse verblijfskaart, die in 2023 vervallen is, te verlengen omdat u online steeds een ongeldige code kreeg (Verklaring volgend verzoek, punt 17, 19). Uw Spaanse advocaat zei u dat u opnieuw een verzoek om internationale bescherming moest indienen in Spanje, maar de Spaanse asieldiensten stuurden u terug naar uw advocaat. U legt geen stukken neer waaruit blijkt dat uw beschermingsstatus in Spanje niet meer geldig is of dat het niet mogelijk is uw Spaanse verblijfskaart te vernieuwen, Uw Spaanse verblijfskaart was al vervallen ten tijde van uw eerste verzoek en het CGVS oordeelde toen dat niets erop wees dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is. Het CGVS wijst opnieuw op het volgende: Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatieverordening (EU 2024/1347), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de verleende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen, Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (zie artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatieverordening (EU 2024/1347)).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is. Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Spanje of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen.

U legt geen enkel bewijs neer van uw terugkeer naar Spanje in 2026, noch van uw tevergeefse pogingen om uw verblijfskaart te vernieuwen. Uw verklaringen hierover zijn louter blote beweringen.

U toont niet aan dat u geen toegang heeft medische en/of psychische zorg in Spanje: U verklaart dat uw psychologische toestand niet goed is en dat u huidproblemen heeft, dat u geen medische zorg kreeg in Spanje en dat u bij terugkeer naar Spanje psychologische problemen vreest (Verklaring volgend verzoek, punt 13, 17, 20). U concretiseert niet welke stappen u zette in Spanje om medische of psychologische zorg te

proberen krijgen. U legt geen enkel bewijs neer van uw psychologische en/of medische problemen, noch van uw bewering dat u geen medische zorg kreeg in Spanje.
Uw verklaringen hieromtrent zijn louter blote beweringen die de kans op een internationale beschermingsstatus niet vergroten, Uw verklaring dakloosheid te vrezen is louter een herhaling van uw eerdere verklaring (Verklaring volgend verzoek, punt 20): U haalde dit reeds bij uw eerste verzoek aan, waardoor dit geen nieuw element is. U brengt geen verdere informatie aan die een ander licht kan werpen op de eerdere beoordeling.
Geen documenten:
U legt geen enkel document neer. U verklaart documenten te hebben waarin uw Spaanse advocaat aangeeft dat u een nieuw verzoek moet indienen in Spanje (Verklaring volgend verzoek, punt 19). U legt deze echter niet neer en het CGVS heeft deze tot op heden niet ontvangen,
Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan in de zin van artikel 38, lid 2 APR. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.
C. Conclusie
Uw verzoek om internationale bescherming is niet-ontvankelijk op basis van artikel 38, tweede lid van Verordening (EU) 2024/1348."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste middel een schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het evenredigheidsbeginsel. Tevens betoogt hij dat er sprake is van een fout in de motivatie en een manifeste tekortkoming van beoordeling.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn middel:
"Doordat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de persoonlijke en familiale situatie van verzoeker; Dat verzoeker immers in België met mevrouw E.C. een serieuze relatie heeft van ondertussen twee jaar. Terwijl sociale banden en familiale banden vallen onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens; Verzoeker heeft een privéleven en heeft sociale relaties; Dat dit alles een fout is in de motivatie, een schending van het evenredigheidsbeginsel inhoudt en een manifeste tekortkoming van beoordeling inhoudt; Dat het middel bijgevolg ernstig is."

Verzoeker voert in een tweede middel een schending aan van artikel 3 van het EVRM en van het evenredigheidsbeginsel. Tevens betoogt hij dat er sprake is van een fout in de motivatie en een manifeste tekortkoming van beoordeling.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn middel:
"Doordat de bestreden beslissing stelt dat met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van (terugkerende) begunstigden van internationale bescherming in Spanje het Commissariaat-generaal van oordeel is dat de landeninformatie in dit verband (Country Report: Spain. AIDA/ECRE, April 2026 (…) niet toelaat om te besluiten dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming er blootgesteld zal worden aan een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem verhindert om te voorzien in zijn basisbehoeften. Doordat de bestreden beslissing stelt dat op basis van een analyse van het geheel van de elementen het administratief dossier, waarbij het aan de verzoeker toekomt om het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die verzoeker deze bescherming verleende, geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat verzoeker onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van zijn verzoek in de weg staan.
Terwijl de beslissing om het verzoek om internationale bescherming van 12.08.2026 niet ontvankelijk te verklaren, verzoeker blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens; Dat dit een fout is in de motivatie en een manifeste tekortkoming van beoordeling inhoudt;
Dat verzoeker vreest in Spanje dakloos te zijn, verzoeker vreest in Spanje geen werk te vinden, vreest in Spanje psychologische problemen te hebben en dat verzoeker in Spanje vreest voor zijn leven."

Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift volgende overtuigingsstukken toe:
"2.Copie van het paspoort van de heer A.M.
3.Schriftelijke getuigenverklaring van mevrouw C.E. en copie van haar identiteitskaart".

3. Bijkomende stukken

Verzoeker maakt ter terechtzitting op 15 september 2026 een "*inventaris van stukken A.M."* over, waarin hij twee nieuwe documenten voegt (overtuigingsstukken vier en vijf).

De Raad onderstreept dat artikel 2.20 van de RvV-wet luidt als volgt:
"§1 Nieuwe elementen worden aangebracht met inachtname van het principe van een schriftelijke procedure bedoeld in artikel 2.2, en worden in de eerst mogelijke procedureakte aangebracht, waarbij:
1° de pertinentie en het nieuw karakter worden toegelicht;
2° de stukken worden geïnventariseerd.
§2 Bij wijze van uitzondering kunnen de volgende elementen na de laatst mogelijke procedureakte tot aan de sluiting van de debatten worden ingediend, door middel van een aanvullende nota:
1° de originele versie van de bewijsstukken die eerder binnen de wettelijk vereiste termijn en volgens de voorgeschreven vormen als kopie werden overgemaakt; of
2° eventuele nieuwe elementen:
a) die in het kader van een urgente procedure als bedoeld in artikel 2.28 worden bijgebracht; of
b) waarvan wordt aangetoond dat het niet mogelijk was ze in de laatst mogelijke procedureakte naar voor te brengen.
De aangebrachte elementen die niet volgens deze vormvoorschriften worden ingediend, worden ambtshalve uit de debatten geweerd."

De Raad moet vaststellen dat *in casu* elke toelichtende nota ontbreekt, waarin de pertinentie en het nieuw karakter van de nieuwe elementen worden toegelicht, zodat de neergelegde "*inventaris van stukken A.M."* niet voldoet aan de hierboven besproken vormvoorschriften. Luidens artikel 2.20 van de RvV-wet moeten de aangebrachte elementen die niet volgens de gestelde vormvoorschriften worden ingediend, *quod in casu*, aldus ambtshalve uit de debatten worden geweerd.

4. Over de gegrondheid van het beroep

4.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St*. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal.

4.2. Huidige bestreden beslissing betreft een beslissing houdende een "*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)"*, waarbij verzoekers huidig tweede verzoek om internationale bescherming in België niet-ontvankelijk wordt verklaard op grond van artikel 38, lid 2 van de Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU (hierna: de Verordening (EU) 2024/1348). Er wordt geoordeeld dat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig de Verordening (EU) 2024/1347 en de commissaris-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

4.3. Artikel 38, lid 2 van de Verordening (EU) 2024/1348 luidt als volgt:
"*De beslissingsautoriteit wijst een verzoek af als niet-ontvankelijk indien het gaat om een volgend verzoek waarbij geen nieuwe relevante elementen als bedoeld in artikel 55, leden 3 en 5, naar voren zijn gekomen of door de verzoeker zijn voorgelegd in verband met de behandeling van de vraag of hij of zij in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347 of in verband met de eerder toegepaste grond voor niet-ontvankelijkheid."*

Artikel 55, leden 3 en 5 van de Verordening (EU) 2024/1348 luidt als volgt:
"3. Een volgend verzoek wordt onderworpen aan een voorafgaand onderzoek waarbij de beslissingsautoriteit nagaat of er nieuwe relevante elementen naar voren zijn gekomen of door de verzoeker zijn voorgelegd die: a) de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347, of b) verband houden met een eerder toegepaste grond voor niet-ontvankelijkheid als het eerdere verzoek is afgewezen als niet-ontvankelijk.
[…]
5. De door de verzoeker voorgelegde elementen worden alleen als nieuw beschouwd als de verzoeker buiten zijn of haar eigen schuld niet in staat was die elementen in het kader van het eerdere verzoek voor te leggen. Elementen die de verzoeker eerder had kunnen voorleggen, hoeven niet in aanmerking te worden genomen,

tenzij die de kans aanzienlijk vergroten dat het verzoek niet niet-ontvankelijk wordt verklaard of dat de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming, of als het vorige verzoek overeenkomstig artikel 41 is afgewezen als zijnde impliciet ingetrokken zonder een behandeling ten gronde."

4.4. Om huidig volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er aldus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker erkend wordt als vluchteling in de zin van artikel 3, punt 5) van de Verordening (EU) 2024/1347 of als persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt in de zin van artikel 3, punt 6) van dezelfde verordening. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig volgend verzoek om internationale bescherming de beslissing van de commissaris-generaal met betrekking tot verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

4.4. De Raad onderstreept dat de commissaris-generaal terecht heeft gesteld dat verzoekers vorige verzoek werd afgewezen omdat hij reeds internationale bescherming geniet in Spanje, zodat de nieuwe elementen of feiten verband moeten houden met verzoekers situatie in deze lidstaat en van die aard zijn dat zij die de verdere toepassing van artikel 38, lid 1, c) van de Verordening (EU) 2024/1348 – luidens hetwelk de commissaris-generaal een beschermingsverzoek onontvankelijk kan verklaren omdat een andere lidstaat dan de lidstaat die het verzoek behandelt, de verzoeker internationale bescherming heeft verleend – op zijn specifieke omstandigheden verhinderen.

4.5. De commissaris-generaal motiveert in haar beslissing omtrent verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming als volgt:
"*Met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van (terugkerende) begunstigden van internationale bescherming in Spanje is het Commissariaat-generaal van oordeel dat de landeninformatie in dit verband (Country Report: Spain, AIDA/ECRE, April 2026 and available on: https://asylumineurope,org/wp-content/uploads/2026/04/AIDA-ES2025Update.pdf) niet toelaat om te besluiten dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming er blootgesteld zal worden aan een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem verhindert om te voorzien in zijn basisbehoeften.*
Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming In de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan
U toont niet aan dat u uw Spaanse verblijfskaart niet kan vernieuwen: U verklaart in uw huidige verzoek dat u er niet in slaagde uw Spaanse verblijfskaart, die in 2023 vervallen is, te verlengen omdat u online steeds een ongeldige code kreeg (Verklaring volgend verzoek, punt 17, 19). Uw Spaanse advocaat zei u dat u opnieuw een verzoek om internationale bescherming moest indienen in Spanje, maar de Spaanse asieldiensten stuurden u terug naar uw advocaat. U legt geen stukken neer waaruit blijkt dat uw beschermingsstatus in Spanje niet meer geldig is of dat het niet mogelijk is uw Spaanse verblijfskaart te vernieuwen, Uw Spaanse verblijfskaart was al vervallen ten tijde van uw eerste verzoek en het CGVS oordeelde toen dat niets erop wees dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is. Het CGVS wijst opnieuw op het volgende: Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatieverordening (EU 2024/1347), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de verleende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen, Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (zie artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatieverordening (EU 2024/1347)).
Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is. Aangezien de geldigheid

van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Spanje of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen.
U legt geen enkel bewijs neer van uw terugkeer naar Spanje in 2026, noch van uw tevergeefse pogingen om uw verblijfskaart te vernieuwen. Uw verklaringen hierover zijn louter blote beweringen.
U toont niet aan dat u geen toegang heeft medische en/of psychische zorg in Spanje: U verklaart dat uw psychologische toestand niet goed is en dat u huidproblemen heeft, dat u geen medische zorg kreeg in Spanje en dat u bij terugkeer naar Spanje psychologische problemen vreest (Verklaring volgend verzoek, punt 13, 17, 20). U concretiseert niet welke stappen u zette in Spanje om medische of psychologische zorg te proberen krijgen. U legt geen enkel bewijs neer van uw psychologische en/of medische problemen, noch van uw bewering dat u geen medische zorg kreeg in Spanje.
Uw verklaringen hieromtrent zijn louter blote beweringen die de kans op een internationale beschermingsstatus niet vergroten, Uw verklaring dakloosheid te vrezen is louter een herhaling van uw eerdere verklaring (Verklaring volgend verzoek, punt 20): U haalde dit reeds bij uw eerste verzoek aan, waardoor dit geen nieuw element is. U brengt geen verdere informatie aan die een ander licht kan werpen op de eerdere beoordeling.
Geen documenten:
U legt geen enkel document neer. U verklaart documenten te hebben waarin uw Spaanse advocaat aangeeft dat u een nieuw verzoek moet indienen in Spanje (Verklaring volgend verzoek, punt 19). U legt deze echter niet neer en het CGVS heeft deze tot op heden niet ontvangen."

4.6. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker middels zijn verzoekschrift volstrekt in gebreke blijft deze motivering – die door de Raad wordt bijgetreden – aan het wankelen te brengen of hier een nieuw licht op te werpen. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing hem zal blootstellen aan een ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, waarbij hij aangeeft dat hij in Spanje vreest dakloos te zijn, geen werk te vinden, psychologische problemen te hebben en te vrezen voor zijn leven. Door het louter herhalen van zijn verklaringen en het andermaal aanhalen van niet-geconcretiseerde en blote beweringen, waarmee in de bestreden beslissing reeds rekening werd gehouden, slaagt verzoeker er niet in om de argumenten omtrent zijn persoonlijke situatie te weerleggen. Evenmin laat dit betoog toe anders te oordelen met betrekking tot de algemene situatie van statushouders in Spanje en verzoekers persoonlijke situatie als begunstigde van internationale bescherming aldaar.

4.7. Waar verzoeker nog verwijst naar zijn wens om een gezinsleven te onderhouden met zijn vriendin en in dit verband verwijst naar artikel 8 van het EVRM, stipt de Raad aan dat het doel van de procedure tot internationale bescherming er niet in bestaat om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te horen bevestigen. Wel heeft een procedure tot internationale bescherming als opzet internationale bescherming te verlenen aan personen die in hun land van herkomst een vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin koesteren of er een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, of zoals *in casu* aldus na te gaan of verzoeker zich in de Europese lidstaat die hem reeds internationale bescherming verleende, *in casu* Spanje, niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend. Ten slotte herinnert de Raad eraan dat een procedure gezinshereniging en een procedure verzoek om internationale bescherming twee onderscheiden procedures zijn met geheel andere en uiteenlopende doeleinden en voorwaarden. In zoverre verzoeker aanvoert dat een terugkeer naar Spanje een schending zou uitmaken van artikel 8 van het EVRM, wijst de Raad erop dat dit niet het voorwerp uitmaakt van de procedure voor de Raad en zijn betoog niet dienstig is. De bestreden beslissing strekt er niet toe zijn gezinsleven te verhinderen of te bemoeilijken, maar houdt enkel in dat zijn verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard, omdat hij geen nieuwe elementen aanhaalt die van aard zijn om de verdere toepassing van artikel 38, lid 1, c) van de Verordening (EU) 2024/1348 op zijn specifieke omstandigheden te verhinderen.

4.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing, in toepassing van artikel 38, lid 2 van de Verordening (EU) 2024/1348, terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 3, punten 1) en 5) *juncto* 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 en de artikelen 3, punt 6) *juncto* 15 van voormelde Verordening dringt zich niet op nu huidig volgend verzoek om internationale bescherming terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard.

4.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 2.60, § 2, tweede lid van de RvV-wet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige

aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing. De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op zestien september tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	N. DENIES